

Neopätovaná láska bolí. Odmietnuté pozvanie takisto. Na miesto, kde má prevládať radosť a šťastie, si ľudia z mnohých dôvodov nenájdu čas ani námahu pripraviť sa a ísť. Hostinu som prichystal, hovorí Boh skrze toto podobenstvo. Prečo máme také ťažkosti pochopiť, že toto pozvanie je tým najdôležitejším a najzásadnejším v našom živote, keďže od jeho prijatia/neprijatia sa bude odvíjať aj naša večnosť? Vo svetle tejto hostiny sa v dnešný sviatok odohráva iná hostina. Herodes oslavuje svoje narodeniny, pre ktoré sa niekto iný v ten deň narodí pre večný život. Sv. Ján Krstiteľ pozvanie Krista ako Božieho Baránka na hostinu prijal, a jeho príchod ohlasoval mocne svojimi slovami. Herodes vo svojej túžbe vládnuť a užívať si život nehľadá na nič iné, iba na seba a svoje chůtky. Svojím sebecstvom odmieta pozvanie Jána Krstiteľa vidieť svoj život taký, aký je, v pravde. Preto radovánky a pôžitky v ňom prehlusia svedomie i zdravý rozum a Jána nechá sťať. Skrze dnešné podobenstvo a dnešný sviatok ma Boh pozýva byť účastným na jeho hostine. Herodes odmietol, Ján Krstiteľ nie. „Prijmi ma dnes, Synu Boží, za spoločníka na svojej tajomnej večeri, veď ja nezradím tajomstvo tvojim nepriateľom...“ (Tomáš Labanič)

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)